

Derfor vil Kommissionen henvende sig til de tyske myndigheder for at få bekræftet de forhold, som det ærede parlamentsmedlem omtaler.

(¹) EFT L 62 af 15.3.1993.

(²) EFT L 2 af 5.1.2001.

(2002/C 205 E/239)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL P-0799/02

af Niels Busk (ELDR) til Kommissionen

(14. marts 2002)

Om: Newcarstle disease hos skarve

I september 2001 blev der i forbindelse med et forskningsprojekt i Danmark fundet den smitsomme fjerkræsygdom Newcastle disease i en prøve fra skarve.

Den gældende lovgivning på området er Rådets direktiv 92/66/EØF(¹) af 14. juli 1992 vedrørende fjerkræbesætninger, brevduer samt andre fugle, der holdes i fangeskab. Vilde fugle, der lever i frihed, som eksempelvis skarven, er ikke omfattet, men ved en konstateret smitte overlades afgørelsen til den enkelte medlemsstat, der efterfølgende meddeler Kommissionen, hvilke foranstaltninger den har truffet.

Direktivet nævner også, at der desuden bør træffes minimale fællesskabsforanstaltninger til bekæmpelse af Newcastle disease hos visse andre arter end de i direktivet nævnte.

Den konstaterede Newcastle disease hos skarve i Danmark giver anledning til følgende spørgsmål:

- Hvor mange sygdomstilfælde af Newcastle disease hos skarve er der konstateret i medlemslandene, og hvordan bekæmpes de?
- Gælder de samme retningslinjer ved sygdomsudbrud som for fjerkræbesætninger, hvor besætningen aflives, og hvordan sikrer man sig mod smitte?
- Hvilke fællesskabsforanstaltninger er der truffet til bekæmpelse af Newcastle disease hos skarve?

(¹) EFT L 260 af 5.9.1992, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af David Byrne

(22. april 2002)

Newcastle disease, som er en virussygdom, træffer man hos fjerkræ og vilde fugle, inkl. vildtlevende vandtrækfugle og andre vandfugle. Det er meget forskelligt, hvor alvorlig sygdommen er, og det afhænger af en række faktorer, bl.a. virusstammernes virulens og værtsarterne.

I Rådets direktiv 92/66/EØF af 14. juli 1992 om fællesskabsforanstaltninger til bekæmpelse af Newcastle disease tages der hensyn til sygdommens særlige kendetegn, og det fastslås, hvornår der skal iværksættes sygdomskontrollerende foranstaltninger, f.eks. i forbindelse med alvorlige udbrud blandt fjerkræ.

Medlemslandene har pligt til at give Kommissionen meddelelse om sygdomsudbrud blandt vilde fugle. Ifølge Kommissionens oplysninger er det tilfælde af Newcastle disease, der i 2001 blev konstateret hos en skarv i Danmark, det første tilfælde af denne sygdom hos skarver inden for EU, der er blevet indberettet. Ifølge videnskabelige kilder blev der i 1940'erne konstateret et udbrud af Newcastle disease hos skarver i Det Forenede Kongerige (Skotland).

I Rådets direktiv 92/66/EØF indgår der ikke nogen kontrolforanstaltninger for Newcastle disease hos vilde fugle. Manglen på videnskabelig viden om vilde dyrs betydning for Newcastle disease har indtil videre bevirket, at det har været umuligt at opstille præcise regler på EU-plan. Det er derfor op til de enkelte medlemslande at følge den epidemiologiske situation på lokalt plan og tage stilling til, hvilke foranstaltninger der vil kunne iværksættes.

(2002/C 205 E/240)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0805/02

af Eurig Wyn (Verts/ALE) til Kommissionen

(21. marts 2002)

Om: Rekreativt havfiskeri og revisionen af den fælles fiskeripolitik

Borgere i min valgkreds, der driver rekreativt havfiskeri, er foruroliget over, at fiskebestandene forsvinder fra deres farvande, og over de miljøskader, der opstår i forbindelse med ubæredygtigt erhvervsfiskeri.

Er Kommissionen enig i, at der ikke i den nuværende EU-politik er anlagt en holdning, der tager udgangspunkt i det rekreative havfiskeri, en holdning, der har haft synlig succes i lande som USA, Australien, New Zealand og Argentina?

Er Kommissionen enig i, at der i kommende forslag vedrørende den fælles fiskeripolitik i højere grad bør gøres tages hensyn til de argumenter, der fremføres af dem, der driver rekreativt havfiskeri? Den nuværende politik favoriserer i meget høj grad den store erhvervsfiskerisektor.

Er Kommissionen endelig enig i, at der er brug for en mere afbalanceret indfaldsvinkel til lovgivningen på fiskeriområdet for at begrænse miljøskaderne og bevare det rekreative havfiskeri, som er en sport, der udøves af over en million mennesker alene i Det Forenede Kongerige?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Franz Fischler

(19. april 2002)

Kommissionen er fuldt ud bekendt med, hvor vigtigt lystfiskeri og dets betydning for menneskers velfærd er i visse kystområder. Kommissionen mener dog, at lystfiskeri forvaltes bedst af medlemsstaterne på grund af deres nærhed til denne aktivitet og det generelle fravær i mange tilfælde af en klar transnational dimension af denne aktivitet.

Det betyder dog ikke, at Fællesskabet ikke bør beskæftige sig med en sådan aktivitet. I nogle tilfælde har fiskeriet klart en EF-dimension, som f.eks. når de arter, der fanges, forvaltes af EF, eller i tilfælde, hvor lystfiskernes bidrag til visse fiskebestandes dødelighed ikke er ubetydelig. Kommissionen mener, at EF kan blive nødsaget til at gribe ind i sådanne tilfælde, og medlemsstaterne kan blive nødsaget til at træffe foranstaltninger angående lystfiskeri, der afspejler EF's politikbehov.

Hvad fiskeres deltagelse i EF's beslutningsprocesser angår, vil det ærede medlem være bekendt med, at en udvidelse af de involverede parters deltagelse er et hovedformålene med reformen af den fælles fiskeripolitik. I den forbindelse, og for så vidt Kommissionen tager initiativer angående lystfiskeri eller andet fiskeri, som fiskernes foreninger har særlig interesse i, vil disse foreninger afgjort blive rådspurgt som en vigtig part i disse aktiviteter.